

temmelig nær, naar alle Forhold kom i Betragtning, til 1500 Rbd. i England; det er en Formening, men det er ikke min; jeg er derimod overbevist om, at Forffjellen er meget mindre, maaffee $\frac{1}{2}$, maaffee $\frac{1}{3}$ Deel saa stor, men paa ingen Maade den omtalte. Men, hvad der fremgaaer deraf, er, at naar man vil have, at denne Indkomstskat ikke skal frembringe et Slags Misforhold, som det ærede Medlem for Kjøbenhavn har hentydet paa, saa skal man, om man ikke kan lade være at beskaffe dem, som ligge under en vis Grændse, dog beskaffe dem ringere. Det er det, jeg har forlangt, det er det, som er Hovedindholdet af mit hele Forlangende; vi skulle gjøre os Umage for at skaffe denne Indkomstskat en ligesaa god Indgang, som den har havt i England, og det navnlig derved, at vi, naar vi ikke kunne lade være at berøre de Smaa, skulle berøre dem med Lempe; vi skulle berøre de Største stærkest, og saa fremkommer et Forhold, der er det, der finder Sted i England, saa ligt som muligt, og saa tilfredsstillende vi den Fordring, som jeg meget gjerne vil indrømme maa gjøres her at skaffe Skatten til at være stor nok. Jeg erindrer meget godt, at, da jeg iffor gjorde mig Umage for at gjøre det indlysende, hvor vigtigt det under vore finantstuelle Forhold var itide at gribe til en saadan Supplementar-Indtægt, for at kunne inndegaae alle paa-kommende Banskfeligheder, saa var der een Indvending, man gjorde mod Indkomstskatten, og det var den, at man for Dieblicket ikke kunde gjøre den stor nok, og at man først burde indføre en saadan Skat, naar den kunde blive nogenlunde stor. Nu er jo denne Skat ikke blevet meget større, end jeg havde tænkt mig iffor, men i alt Fald er den bleven til, saaledes som den er, rimeligviis fordi man har sagt: naar vi ikke beskaffe her i Landet saa nogenlunde alle vegne, hvor Noget kan undværes, saa bliver i det Hele taget vor Indtægt for lille til at begynde med Beskaffningen. Det vil jeg meget gjerne indrømme, men lad os saa dele Forholdet, lad os saa blive staaende ved en ringere Beskaffning af dem, der have en ringere Indtægt, og lad os derfra gaae til en høiere Beskaffning af dem, som have høiere Indtægt, og lad os saa spørge de

høiere Beskattede selv, om deri ikke ligger den største Beskyttelse, man kan yde dem (Jo!), om det ikke vilde være værre for dem, om der skulde fremstaae nogen saadan Misnoie med en Stat-af denne Art, som det ærede Medlem har tydet paa, end om der gjøres en saadan Gradforffjel, som jo er endnu større i England, siden det der er mellem Intet og en Deel — jeg siger, lad os gjøre os Umage for, at denne Forffjel træder frem paa en saadan Maade, at den Art Misnoie, som der er Spørgsmaal om, ikke fremtræder, og ikke har nogen Grund til at fremtræde (Hør!). Jeg er overbevist om, og det har jeg gjentagende Gange læst i Rigsdagstidenden Side 799 og den følgende Side, at den heitærede Finantsminister virkelig har et Dnske om at indrette Loven paa en anden Maade, og naar jeg har hørt, at han har kaldet til sin Hjælp ved Affattelsen af denne Lov de bedste Kræfter i Landet, saa har jeg en Frygt for, at han i disse bedste Kræfter har fundet en Modstand i den Retning, som har gjort, at det, som jeg ved denne Leilighed vil kalde hans bedre Jeg, ikke er kommet til at gjøre sig gjældende. Jeg haaber imidlertid, at dette Princip, gjort gjældende ved 2den Behandling, paa en passende og tilfredsstillende Maade skal vinde hans Understøttelse, og da er jeg overbevist om, at Indkomstskatten skal, idet den indbringer i det Mindste det Samme, møde langt mindre Misnoie, og dele Misundelsen og Gjerrigheden bedre imellem.

Finantsministeren: Jeg troer blot i Anledning af de sidste Ytringer at burde til-lade mig at anføre, at jeg aldeles ingen Modstand har sporet hos de hæderlige Mænd, som have villet være mig behjælpelige med denne Lovs Affattelse, i Henseende til hvad jeg havde tænkt mig som det Maal, man kunde sætte sig for en Indkomstskat her i Landet, naar den først var fast anlagt. Jeg har selv, i Erkendelsen af de Banskfeligheder, det vilde føre med sig af ffjelne mellem den Indtægt, som hidrører fra Formue, og den, som hidrører fra anden Op-rindelse, opgivet for Dieblicket at realisere en saadan Forffjel; og, naar den Forffjel ikke kan gjøres, er jeg ogsaa imod, at der skal finde en saadan Gradation Sted som den, jeg har